

Sit Forflag herom har Kommissionen led-
saget med følgende Bemærkninger.

„Ved Uffattelsen af de foreslaaede Regler for
Beregningen af Lodsstarterne er Kommissionen
gaaet ud fra,

at den Betaling, der skal ydes i Anled-
ning af Lodsningen, saavidt mulig bør er-
lægges under Et som et samlet Beløb, og at
Hjemreisepengene derfor bør være indbefattede
i Taxten, saaledes at Lodsbestyrelsen bestem-
mer for det enkelte Lodsferi, hvor stor en Del
af den taxtmæssige Betaling der skal tilfalde
Lodsen som Hjemreisepenge;

at der bør bestemmes et Minimum for Lods-
betalingen i Almindelighed;

at de mindre Fartøier bør støttes i deres Kon-
kurrence med de større, ved at Lodsbetalingen
for hine bestemmes efter en anden, gennem-
gaaende lavere Takt;

at Lodsbetalingen for Dampskibe bør være la-
vere end Lodsbetalingen for Seilskibe af
samme Størrelse, da Dampskibets Lodsning
kræver mindre Tid og i Reglen frembyder
færre Vanskeligheder end Seilskibets;

at den nuværende Betaling for Lodsens Arbeide
i Reglen bør forhøjes med 20 pCt., hvilket
formentlig vil svare til den stedfundne For-
højelse af Betalingen for andet Arbeide;

at Lodsbetalingen bør bestemmes efter Dyb-
gaaende og ikke efter Drægtighed, kun med
den Modifikation, som følger af den lavere
Takt for de mindre Fartøier (under 50 Lons
Drægtighed) og

at Lodsbetalingen beregnes efter den Lodsede
Veilængde med en fast Betaling pr. Mil.

„Ved at beregne Lodsstarterne efter Veilængde
tilsigtes det at opnaa, at Betalingen for Arbeide
af samme Veffaffenhed og Omfang bliver omtrent
ens ved de forskjellige Lodsferier, men for at dette
skal kunne naas, maa der for nogle Lodsferiers
Bedkommende, foruden til den Lodsede Veilængde,
tillige ved Taxternes Bestemmelse tages Hensyn til,
at de stedlige Forhold og Farvandets Veffaffen-
hed ved disse frembyde Afvigelser fra det Alminde-
lige, som have væsentlig Indflydelse paa, hvad der
maa fordres af Lodsen, og skal Kommissionen hen-
lede Opmærksomheden paa, at der er særlig Grund
til at forhøje Taxterne for Indgaaende paa saa-
danne Steder, hvor Lodserne maa ligge ude, fjernt
fra deres Station, for at møde indgaaende
Skibe.“

„Det har været Gjenstand for gjentagen
Drøftelse i Kommissionen, om der skulde betales
Lodspenge, naar Skibsføreren, uden at benytte
Lods, lader sig bugseres af et Dampskib. Kom-
missionens Flertal er imidlertid kommet til det Re-
sultat, at dette vilde være urigtigt og ofte meget
uheldigt. Vel er det muligt, at Føreren af
Bugerskibet i adskillige Tilfælde tillige tjener til
Lods for det bugserede Skib, men det er vist, at

Bugerskibet i alle Tilfælde yder en Hjælp, som
Lodsen ikke er istand til at yde, og ligesom det
allerede efter den nugældende Lovgivning maa an-
ses som meget tvivlsomt, om der skal erlægges
Lodspenge, naar et Skib bugseres uden at bruge
Lods, saaledes vilde en saadan Bestemmelse i høert
Fald komme i bestemt Strid med det i Forflagets
§ 12 udtalte Princip, hvorefter der under ingen
Omstændigheder skal betales Lodspenge, naar Lods
ikke bruges. At Bestemmelsen paa enkelte Steder
kan tilføje Lodsferierne Tab, kan ikke betvivles, men
noget vil dette i fornødent Fald kunne modvirkes
ved Indskrænkning i Antallet af Lodser, og da
Bugerskibe kunne være til stor Nytte for Skibs-
farten, da en saa betydelig Afgift som Lodspenge
eller endog halve Lodspenge, naar Lods ei be-
nyttes, vil virke hemmende paa Brugen af Bugers-
skibe og paa mange Steder til stor Skade for
Skibsfarten ligefrem hindre deres Stationering, samt
da det dog maa indrømmes, at Lodserne ere til
for Skibsfartens Skyld og ikke omvendt, maa
Kommissionens Flertal bestemt holde paa, at ingen
Lodspenge erlægges, naar ingen Lods benyttes.
Hvis Loven i dette Tilfælde vilde paabyde Lods-
penge, vilde man, iføledet for at skride frem til større
Frihed, gjøre et meget uheldigt Tilbagekridt, og
saaledes vilde, for at nævne et Exempel, de mange
smaa Skibe, der nu lade sig bugseres ind i Kjøben-
havns Havn, næppe kunne taale denne Afgift og
derfor være nødt til at opgive at lade sig bugseres.
For Sundets og Belternes Bedkommende vilde en
saadan Bestemmelse formentlig være i Strid med
Traktat af 14de Marts 1857 om Sundtoldens
Ufførelse §§ 3 og 4, forsaavidt deri bestemmes,
at Lodspenge kun maa affordres de Skibe, der fri-
villig betjene sig af Lodser, og at det uden nogen-
sombhelst Indskrænkning skal tillades Alle at hen-
lægge og stationere Fartøier i Sundet og Belterne,
udelukkende bestemte til Bugsering. At tillade fri
Bugsering i Sundet og Belterne og ved Kjøben-
havn og kun lægge det af Mindretallet foreslaaede
Baan paa Bugseringen andre Steder, vilde efter
Flertallets Formening være uretfærdigt mod Kjøb-
stæderne, der allerede nu i flere Retninger ere
uheldig stillede og kunne trænge til enhver
Letelse.“

„Medundertegnede Suenfson og Røbbe kunne
ikke samstemme med Kommissionens Flertal heri
og maa formene, at det vilde virke ødelæggende
paa Lodsferierne, om Bugersdampskibe erholde
Ret til uden nogenombhelst Afgift at slæbe Skibe
gjennem et Lodsfarvand. Følgen vil blive, at der
efterhaanden, sandsynligvis meget hurtig, vil
dannes en Klasse Dampskibsførere, mere eller min-
dre dygtige, som ved Hjælp af egen eller fremmed
Kapital anskaffe Dampskibe og med disse bringe
Skibene gennem Farvandet. Derfor Regjeringen
turde trække sig tilbage fra sin traktatmæssige For-
pligtelse til at sørge for, at dygtige Lodser ere til-
stede i de danske Farvande, kontrolere disse og